

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У. 2495/17
20.03.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Руже Урошевић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Градске општине Вождовац, коју заступа Правобранилаштво Градске општине Вождовац, Београд, Устаничка број 53, изјављеној против туженог Градског већа града Београда, Трг Николе Пашића број 6, ради поништаја решења број 351-1526/16-ГВ од 22.12.2016. године, уз учешће А.А. из ..., Улица ... број ..., као заинтересованог лица, у правној ствари легализације, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.03.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем усвојена је жалба заинтересованог лица и поништен закључак Секретаријата за послове легализације објеката Градске управе града Београда, Сектора за подручје општина Вождовац и Чукарица XXXI-06 број 351.21-854/2013 од 31.03.2014. године и предмет враћен првостепеном органу, Секретаријату за послове легализације објеката Градске управе града Београда, Сектору за подручје општина Вождовац и Чукарица, на поновни поступак.

Тужбом поднетом Управном суду дана 20.02.2017. године, као и у речи на усменој јавној расправи, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је жалба уважена без образложења које је у прилог њене основаности, а предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак уз навод да је одлука донета у извршењу пресуде Управног суда У. број 9399/14, као и да ће првостепени орган брже и економичније водити управни поступак. Тужилац сматра да је тужени орган био дужан да отклони процесне неправилности које су настале у другостепеном

поступку, обзиром да се пресуда Управног суда искључиво односи на утврђене процесне повреде у другостепеном поступку. Стога је неразумљиво на који начин првостепени орган може да отклони процесне повреде у другостепеном поступку, и који су одлучни разлози за доношење побијане одлуке. Како спор пред Вишим судом у поступку П. број 444/13 није правоснажно окончан, тужилац сматра да не постоје услови да се поступак настави, јер питање легализације, односно озакоњења објекта – зграде Месне заједнице на парцели ..., чини самосталну правну целину која захтева уредну страначку легитимацију, као и правоснажно решено питање својине на тој катастарској парцели. На основу наведеног, другостепени орган је требао да утврди да ли и даље постоје разлози за прекид у смислу Закона о општем управном поступку, да исправи недостатке у раније спроведеном поступку, а не да донесе побијано решење. Указује да је на пресуду Апелационог суда која је достављена уз одговор на тужбу уложена ревизија. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење у целини поништи. Трошкове тражи у износу од 16.500,00 динара за састав тужбе и у износу од 18.000,00 за приступ на одржаној расправи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да оспорава у целости наводе из тужбе и сматра да је оспорено решење у свему законито. Остајући у свему код навода из његовог образложења, предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу, као и у речи на усменој јавној расправи, оспорава тужбу у целости и предлаже да је суд одбије, као неосновану. Сматра да је оспорено решење донето на основу пресуде Управног суда којом је наложено понављање поступка услед битних повреда правила спроведеног поступка. Наводи да је правилно тужени донео оспорено решење и у његовом образложењу је навео чињенице и доказе којима се чињенице утврђују, а које је заинтересовано лице – као жалилац у поступку изнело у својој жалби на закључак првостепеног органа о прекиду поступка. Стога је правилно наложено првостепеном органу да у поновљеном поступку, у складу са одредбама Закона о општем управном поступку, утврди све чињенице и донесе на закону засновану одлуку. Такође, сматра да су сви наводи тужбе нејасни, нетачни и противречни, као и сам предлог Управном суду да поништи оспорено решење које је донето управо по налогу тог суда. Осим тога, пресудом Апелационог суда у Београду Гж број 1632/16 коју је доставила суду уз поднесак од 26.05.2017. године, одбијена је тужба Градске општине Вождовац. Посебно истиче да се поступак води више од 10 година и да се као спорно, заправо јавља питање подобне исправе, односно исправе којом би општина доказала имовинско правни однос на предметном земљишту. У прилог доставља решење Градске општине Вождовац од 16.07.2015. године са клаузулом правноснажности, као и решење Републичког геодетског завода од 27.02.2018. године. Са изнетих разлога, предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану, односно да мериторно реши ову управну ствар.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу у одсуству уредно позваног овлашћеног представника туженог органа, у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), којом је прописано да изостанак уредно позване странке са јавне расправе не одлаже њено одржавање.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Наиме, оспорено решење је донето у извршењу пресуде Управног суда

број 22 У. 9399/14 од 19.10.2016. године, којом пресудом је уважена тужба тужиле А.А. из ..., те поништено решење Градског већа града Београда број 351-130/14-ГВ од 20.06.2014. године и предмет враћен на поновно одлучивање. Наведено са разлога што је то решење по оцени суда било захваћено повредом правила поступка јер образложење није дато у складу са чланом 199. став 2. и 131. Закона о општем управном поступку, нити је било у складу са садржином записника са седнице на којој је донето, те је суд оценио да је тужени на тај начин тужили ускратио могућност да буде упозната са врстом поступка у коме је донето оспорено решење. Стога је правилно, по оцени Управног суда, поступио тужени орган, када је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, уважио жалбу А.А. против закључка првостепеног органа од 31.03.2014. године, поништио га и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак. Ово стога, што је поступајући по наведеној пресуди утврдио да је ожалбеним закључком прекинут поступак који се пред тим органом води по захтеву Правобранилаштва Градске општине Вождовац за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за радове изведене на изградњи објекта у Улици ... број ... на катастарској парцели број ... КО ..., до окончања поступка утврђивања ништавости Уговора о поклону, којим је право коришћења на предметној парцели пренето на А.А. из Међутим, увидом у поднесак достављен органу од стране А.А., од 28.11.2016. године утврђено је да је жалиља доставила копију пресуде Вишег суда у Београду 5П. бр. 444/2013 од 21.10.2015. године којом је одбијен као неоснован захтев Градске општине Вождовац којим је тражено да суд утврди да не производи правно дејство као апсолутно ништав Уговор о поклону закључен између Б.Б. као поклонодавца са једне стране и А.А. као поклонопримца, а који је оверен пред Петим општинским судом у Београду дана 29.12.1998. године. Сходно изнетом, тужени орган је и по оцени Управног суда, у поступку поновног разматрања жалбе, побијаног закључка и свих списа који се односе на овај предмет правилно утврдио да жалбу треба усвојити и закључак којим је прекинут поступак поништити а предмет вратити првостепеном органу на поновно одлучивање по захтеву за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе. Ово стога, што је одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" број 30/10), прописано да, ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају другостепени орган је дужан својим решењем да укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан у свему да поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана пријема предмета донесе ново решење, при чему против новог решења странке имају право на жалбу.

Код оваквог чињеничног стања и примењених прописа у овој управној ствари, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је применом одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку усвојио жалбу овде заинтересованог лица, поништио ожалбени закључак и предмет вратио Секретаријату за послове легализације објеката Градске управе града Београда на поновни поступак у коме ће утврдити одлучне чињенице од којих зависи правилно решење ове управне ствари, а које се односе на наводе ближе изнете у образложењу поменутог другостепеног решења, посебно водећи рачуна да је поменута пресуда Вишег суда 5П.

бр. 444/2013 од 21.10.2015. године постала правоснажна доношењем пресуде Апелационог суда Гж број 1632/16. Притом је другостепени орган правилно дао налог првостепеном органу да у поновном поступку узимајући у обзир накнадно достављене доказе од стране овде заинтересованог лица утврди чињенично стање у потпуности те да правилном применом материјалног права донесе нову, на закону засновану одлуку која ће садржати разлоге који упућују на одлуку дату у диспозитиву. Првостепени орган је притом дужан да према резултату тог поступка, ценећи све изведене доказе и све околности случаја, држећи се примедба и правног схватања из наведеног решења донесе нову одговарајућу одлуку.

Како из навода тужбе произлази да је тужилац незадовољан разлозима образложења другостепеног решења, то по оцени Управног суда, ови наводи и нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, јер је тужени орган правилно поништио првостепени закључак са разлога датих у његовом образложењу, а тужилац ће у поновном првостепеном поступку моћи да расправи сва спорна питања изношењем нових чињеница и околности којима ће моћи да заштити своја права и интересе.

Суд је ценио захтев странака да управни спор буде решен у спору пуне јурисдикције у смислу члана 43. Закона о управним споровима, али је нашао да тај захтев није основан, с обзиром да је по оцени овог суда оспорено решење правилно и на закону засновано.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца који је био заступан од стране надлежног правобраниоца за накнаду трошкова спора, обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чланова 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11...55/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20.03.2018. године, 9 У. 2495/17

Записничар
Елена Петровић,с.р.

Председник већа – судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД